

การประเมินโครงการ: การประเมินที่ประสบผลสำเร็จ วัฒนธรรมของห้องเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

จุดจ่อที่การเรียนรู้ของนักเรียน

ครูที่ประสบความสำเร็จในห้องเรียนแบบที่ครูเป็นศูนย์กลางของการสอนซึ่งครูมักจะพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะควบคุมกิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางที่คาดเดาและจัดลำดับได้น้อย นักเรียนสงสัยว่า

“ทำไมฉันควรเปลี่ยนแปลงเมื่อทุกสิ่งกำลังดำเนินไปได้สวย”

เช่นเดียวกับนักเรียนที่ต่อต้านกิจกรรมโดยไม่มีคำตอบที่แน่นอน

บางครั้งครูมีความลำบากที่จะเอาชนะความสับสนของห้องเรียนซึ่งนักเรียนควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่นการคิดขั้นสูง การทำงานเป็นกลุ่ม และการแก้ปัญหา

จะต้องให้นักเรียนเข้ามีส่วนร่วมในโครงการที่ซับซ้อนที่คล้ายคลึงกับงานในชีวิตจริงที่เกิดในบริบทที่แตกต่างกัน และยังคงต้องได้รับข้อมูลที่ต่อเนื่องเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการเรียนรู้

งานวิจัยแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงผลกระทบเชิงบวกที่การประเมินประเภทนี้มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน (Black, et al., 1998).

ถึงแม้ว่าจะมีเหตุผลที่ดีที่จะเชื่อว่าการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินรายทางมีพลังที่จะจูงใจนักเรียนให้เข้าร่วมในการเรียนรู้ของตนเอง แต่บ่อยครั้งที่หนทางไปสู่การกำกับตนเองไม่ใช่เรื่องง่าย

“นักเรียนที่คุ้นเคยกับการเป็นผู้สังเกตการณ์แบบนิ่งเฉย tacit หรือ "sleepy onlookers"

อาจไม่พอใจที่ต้องทำงานหนักขึ้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อบทบาทการเรียนรู้ที่นิ่งเฉยเป็นบรรทัดฐานในสาระการเรียนรู้อื่น”

ครูท่านหนึ่งในโครงการของแบล็คถูกกล่าวหาว่าไม่ทำงานของตนอย่างถูกต้อง

เพราะครูไม่ได้จัดบันทึกว่านักเรียนคนใดสามารถจดจำเพื่อการทดสอบได้

ครูอาจจะพบว่าการยกเลิกการฝึกแบบเดิมเป็นการยาก การประเมินรายทางขั้นระดับและการเรียนรู้

เราจะให้นักเรียนกำหนดเป้าหมายและกำกับความก้าวหน้าของตนเอง กระตุ้นให้คิดสร้างสรรค์ กล้าเสี่ยงและตั้งคำถาม โดยสรุปคือต้องการให้นักเรียนใส่ใจการเรียนรู้ของตนเอง

สำหรับนักเรียนและครูบางคนนับเป็นก้าวกระโดดที่ยิ่งใหญ่

ห้องเรียนแบบเดิมที่เน้นการให้รางวัลจะเปิดโอกาสเพียงเล็กน้อยให้นักเรียนที่จะคิดถึงตนเองในฐานะของผู้เรียน (learners) มากกว่าเป็นเพียงนักเรียน (students)

เมื่อวัฒนธรรมของห้องเรียนเน้นการให้รางวัล คะแนนหรือการจัดลำดับห้องเรียน
จากนั้นนักเรียนมองหาวิธีการที่จะได้คะแนนสูง ๆ มากกว่าเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของตนเอง
ผลกระทบจากรางานฉบับหนึ่งคือ เมื่อนักเรียนมีตัวเลือก นักเรียนจะพยายามเลี่ยงภาระงานที่ยาก
และยังใช้เวลาและพลังงานมองหาปมที่จะนำไปสู่ “คำตอบที่ถูกต้อง”
นักเรียนหลายคนไม่เต็มใจที่จะตอบคำถามเพื่อหลีกเลี่ยงความกลัวจากความล้มเหลว (Guskey, 2005)

คะแนนจะไม่หายไปจากห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ แต่ครูสามารถลดความสำคัญให้น้อยลง
หันไปเน้นที่คุณค่าภายในของการเรียนรู้ที่อยู่ในภาระงานและการประเมินตนเอง
มากกว่าการทำภาระงานให้สำเร็จเสร็จสิ้น

ถ้านักเรียนเข้าควบคุมการเรียนรู้ของตนเองนั้น ต้องการขั้นตอนและการสนับสนุนจากทักษะที่เฉพาะเจาะจง เช่น
การทำงานร่วมมือประสานกัน การแก้ปัญหาและการคิดเชิงวิพากษ์ เช่นเดียวกับครูในการศึกษาของแบล็ค
ครูซึ่งใช้การประเมินรายทางอย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องขยายวิธีคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน
การสอนจะต้องลดการหิบบิ้นความรู้ที่เป็นเนื้อหาให้น้อยลงและให้แนวทางขั้นตอนของงานที่เปิดโอกาสให้นักเรียนไป
ตีฝึกให้มากขึ้นและช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
ของการกำกับตนเองและการทำงานร่วมมือประสานกัน